

„Ty jsi můj Pán. Bez tebe nemám štěstí.“ (Žalm 16,2)

Slovo života na tento měsíc je z knihy Žalmů, která je sbírkou modliteb *par excellence*, které vnukl králi Davidovi a dalším žalmistům Hospodin, aby je naučil, jak se k němu mají obracet. Žalmy jsou blízké každému z nás - dotýkají se nejtajnějších strun duše, vyjadřují nejhlubší intenzivní lidské pocity: pochybnosti, bolest, hněv, úzkost, zoufalství, naději, chválu, vděk, radost. Proto je může vyslovovat každý člověk v každé době, kultuře i životní situaci.

„Ty jsi můj Pán. Bez tebe nemám štěstí.“

Šestnáctý žalm si oblíbilo mnoho duchovních autorů. Například svatá Terezie z Avily ho komentovala: „Nic nechybí tomu, kdo má Boha: Bůh stačí!“ Otec Antonios Fikry Rofaeil, teolog koptské pravoslavné církve, poznamenal: „Toto je žalm vzkříšení, proto se ho církev modlí v ranních hodinách (...), neboť Kristus vstal z mrtvých za úsvitu. Tento žalm nám dává naději v naše věčné dědictví, říká se mu tedy ‚zlatý‘ žalm, což znamená, že je to zlaté slovo, drahokam Písma svatého.“

Zkusme si jej zopakovat a myslet přitom na každé slovo.

„Ty jsi můj Pán. Bez tebe nemám štěstí.“

Tato modlitba nás vtahuje dovnitř, cítíme, že činorodá a láskyplná Boží přítomnost nás i celé stvoření obklopuje. Vnímáme, že Bůh má v rukou naši minulost, přítomnost i budoucnost. V něm nacházíme sílu s důvěrou čelit utrpení, s nímž se setkáváme na své cestě, a pokoj, abychom pozvedli pohled ze stínů života do naděje.

Jak tedy můžeme žít Slovo života na tento měsíc? Tady je zkušenost jisté C. D.: „Před nějakou dobou jsem se začala cítit špatně, a tak jsem se v dlouhých čekacích lhůtách podrobila řadě lékařských vyšetření. Když jsem se konečně dozvěděla, co mi je – Parkinsonova nemoc – byla to pro mne rána! Bylo mi 58 let, jak je to možné? Říkala jsem si ‚proč?‘ Jsem učitelka tělocviku a fyzická aktivita je mojí nedílnou součástí!

Připadalo mi, že přicházím o něco hodně důležitého. Znovu jsem si ale připomněla rozhodnutí, které jsem udělala jako mladá: ‚Ty, Ježíši opuštěný, jsi moje jediné dobro!‘

Díky lékům jsem se hned začala cítit mnohem lépe, ale nevím přesně, co mě v budoucnu čeká. Rozhodla jsem se žít přítomný okamžik. Když jsem se dověděla diagnózu, složila jsem spontánně píseň, abych v ní Bohu vyzpívala své ano: duše se naplnila pokojem!“

Věta z tohoto žalmu velmi silně zazněla i v duši Chiary Lubichové, která napsala: *„Tato jednoduchá slova nám pomohou mít důvěru v Boha, naučí nás žít s ním, který je Láska, a tak, plni Boha a stále více spojeni s ním, vždy znovu položíme základy našeho skutečného bytí, stvořeného k jeho obrazu.“*¹

Spojme se tedy v červnu a obraťme se k Bohu tímto „vyznáním lásky“ a vyzářujme pokoj a mír kolem sebe.

Letizia Magri

---

¹ Ch. Lubichová, Slovo života na červenec 2001, v češtině Nové město 7-8/2001, str. 15. (C. Lubich, *Parole di Vita*, a cura di Fabio Ciardi (Opere di Chiara Lubich 5; Città Nuova, Roma, 2017), str. 643.